

**กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในโรงเรียนเอกชนจังหวัดปทุมธานี**
**English vocabulary learning strategies of the high school students
in private schools, Pathumthani province**

ปิยนุช อุดมเกียรติสกุล¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนเอกชนจังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 221 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนเอกชน จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2/2558 จำนวน 5 โรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดปทุมธานี ได้แก่ โรงเรียนเซนต์โยเซฟเมืองเอก โรงเรียนจุฬารัตน์วิทยา โรงเรียนอุดมศึกษารังสิต โรงเรียนบริบูรณ์รังสิต และโรงเรียนสารสาสน์วิเทศน์รังสิต โดยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลวิจัยพบว่า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชน จังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ที่มีอายุระหว่าง 15-16 ปี เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนสายศิลป์-ภาษา และศิลป์-คำนวณ ส่วนแผนการเรียนสายวิทย์-คณิตมีจำนวนไม่มาก
2. ผู้เรียนใช้กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ เป็น 3 กลวิธี ได้แก่
 - 2.1 ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป อยู่ในระดับปานกลาง
 - 2.2 ผู้เรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง
 - 2.3 ผู้เรียนใช้กลวิธีการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: กลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ทั่วไป / กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ / กลวิธีการจดจำคำศัพท์

Abstract

The objectives of this research were to study and to compare English vocabulary learning strategies of high school students in private schools, Pathumthani province in 2/2015. Sample group of this research was 221 high school students from 5 private schools which offered high school level in Pathumthani province: 1) St. Joseph Mueang-Ake School, 2) Chutarat Wittaya School, 3) Udomsuksa Rangsit School, 4) Boriboonsil School, 5) Sarasas Witaed Rangsit School. A questionnaire was the research instrument. The statistics for data analysis were percentage, means, and S.D.

The results was revealed as follows.

¹คณะศิลปศาสตร์และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยปทุมธานี

1. Female students studied more than male students in the age of 15-16 years old. Most of the students preferred to study language program and arts-mathematics much more than the program of science-mathematics. .

2. The students used vocabulary learning strategies were divided into 3 strategies.

2.1 Overall of the students used general English vocabulary learning strategy at average level.

2.2 Overall of the students used new English vocabulary learning strategy at average level.

2.3 Overall of the students used English vocabulary memory strategy at average level.

Keywords: General vocabulary learning strategy / New vocabulary learning strategy / Vocabulary memory strategy

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษอันเป็นภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองนั้น นักเรียนไทยนอกจากต้องเรียนรู้ระบบเสียงและหลักเกณฑ์ไวยากรณ์แล้ว ยังต้องเรียนรู้คำศัพท์ อันเป็นปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการฝึกทักษะต่างๆและเป็นประโยชน์ต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร อย่างไรก็ตาม มีนักเรียนไทยจำนวนมากที่ยังประสบปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะการไม่รู้คำศัพท์จำไม่ได้ ไม่เข้าใจความหมาย ทำให้อ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องราว นั้นเป็นเพราะว่าคลังคำศัพท์ในสมองยังน้อย และหลายครั้งที่นักเรียนนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษพบคำศัพท์ยากๆ เกิดความท้อแท้ อันกลายเป็นปัญหาในการเรียนรู้คำศัพท์ที่จะนำไปใช้ในการฝึกฝนทักษะต่างๆ ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นความจำเป็นในการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้มากยิ่งขึ้น ด้วยการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยเน้นนักเรียนม.ปลาย รร.เอกชน ที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จ.ปทุมธานี อันเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชน จ.ปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเอกชน จ.ปทุมธานี จำแนกตาม เพศ, อายุ, ระดับชั้นเรียน, แผนการเรียนสายสามัญ

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษา

กลยุทธ์การเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนภาษา และช่วยผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจเรียนรู้และรักษาข้อมูลทางภาษา เนื่องจากภาษาเป็นทักษะทางความคิดที่ซับซ้อน กลยุทธ์การเรียนรู้มีความสำคัญต่อผู้เรียน อันช่วยจัดข้อมูลที่ทำให้เกิดความเข้าใจและเรียนรู้ (O'Malley & Chamot, 1990)

นอกจากนี้ Oxford (1990) แบ่งกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา ดังต่อไปนี้

1. กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยตรง:

- 1.1 กลยุทธ์การจำ ผู้เรียนใช้สำหรับเก็บและเรียกข้อมูลใหม่มาใช้ กลยุทธ์การจำช่วยผู้เรียนเก็บข้อมูลที่

สำคัญและเป็นข้อมูลใหม่ที่ผู้เรียนได้ยินหรือได้อ่านมาและเรียกข้อมูลใหม่มาใช้เมื่อจำเป็นในการสื่อสารหรือเพื่อความเข้าใจ กลยุทธ์การจำแบ่งเป็นกลุ่มย่อยดังนี้ สร้างความเชื่อมโยงในใจ, ประยุกต์ใช้ภาพหรือเสียง, ทบทวน, และ ใช้กิริยาท่าทาง

1.2 กลยุทธ์ปริชาน ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและใช้ภาษาใหม่รวมทั้งเชื่อมโยงข้อมูลใหม่และข้อมูลเก่าหรือข้อมูลที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว กลยุทธ์ปริชานประกอบด้วย การฝึกฝน, การรับและการส่งข้อมูล, การวิเคราะห์และการให้เหตุผล, และการสร้างโครงสร้างสำหรับนำเข้าสู่ข้อมูลและผลที่ได้รับ

1.3 กลยุทธ์การชดเชย ช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาใหม่ได้ทั้งๆที่ผู้เรียนไม่มีความรู้ในภาษาใหม่มาก กลยุทธ์การชดเชยช่วยให้ผู้เรียนเอาชนะความจำกัดของทักษะการใช้ภาษาทั้ง 4 ของตน กลยุทธ์การชดเชยประกอบด้วย การเดาอย่างชาญฉลาดในขณะที่กำลังฟังหรืออ่าน และ การเอาชนะความจำกัดของทักษะการพูดและการเขียน

2. กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาโดยอ้อม:

2.1 กลยุทธ์อภิปริชาน เป็นเทคนิคของการเรียบเรียง ตั้งสมาธิและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง กลยุทธ์อภิปริชานทำให้ผู้เรียนควบคุมวงความรู้ของตนเอง กลยุทธ์อภิปริชานนี้แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ การมุ่งไปที่การเรียนรู้, การจัดการและการวางแผนการเรียนรู้, และ การประเมินการเรียนรู้

2.2 กลยุทธ์ทางอารมณ์ ช่วยผู้เรียนปรับอารมณ์ แรงจูงใจ และทัศนคติ กลยุทธ์ทางอารมณ์หมายถึง มีความรักในภาษาที่เรียน มีอารมณ์อยากเรียนภาษา, มีทัศนคติที่ดีในการเรียนภาษา, มีแรงจูงใจในการเรียนภาษา, และเห็นคุณค่าในการเรียนภาษา กลยุทธ์ทางอารมณ์ประกอบด้วย การลดความกังวลในการเรียนหรือการใช้ภาษา, การกระตุ้นสนับสนุนตนเองในการเรียนหรือการใช้ภาษา, และ การรับทราบถึงอารมณ์ของคู่สนทนา

2.3 กลยุทธ์ทางสังคม ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อช่วยในการเรียนรู้ภาษา กลยุทธ์ทางสังคมนี้แบ่งเป็น 3 กลุ่มย่อย คือ การถามคำถาม, การร่วมมือกับผู้อื่น, และ การให้ความสำคัญกับผู้อื่น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับคำศัพท์

ธีรพบ สยามพันธ์ (2550 : ออนไลน์) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์ เรียนรู้ด้านคำศัพท์อย่างสมดุลกัน เป็นสิ่งที่จำเป็นมาก ช่วยทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษน่าสนใจ คำศัพท์ส่วนใหญ่อยู่ในพจนานุกรมมีจำนวนมาก นักเรียนไม่สามารถจำคำศัพท์ได้ทุกคำ แต่การที่จะจำคำศัพท์ได้มากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการจำและความเข้าใจรูปแบบการใช้ ตลอดจนความจำเป็นในการใช้คำศัพท์นั้นๆ อีกด้วย ซึ่งวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ดีคือ การนำรูปภาพที่มีการจัดหมวดหมู่ กลุ่มคำศัพท์มาอ่านและท่องทีละหมวด ทำให้สมองสามารถจดจำคำศัพท์ได้เป็นหมวดหมู่ซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำนั่นเอง (สุวิทย์ และอรทัย มูลคำ, 2555: 21) สิ่งสำคัญในการสนับสนุนให้การเรียนมีประสิทธิภาพ ข้อมูลต่าง ๆ ที่เราเก็บไว้ในความจำถูกกระบวนการคิดและการตัดสินใจรวบรวมและกลั่นกรองออกมาเป็นพฤติกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามถามความคิดเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย รร.เอกชน จ.ปทุมธานี จำนวน 490 คน ภาคเรียน 2/2558 (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและวัดผล ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2558) จาก 5 รร.เอกชนที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ 1)รร.เขตน้อยเขตเมืองเอก, 2)รร.จุฬารัตน์วิทยา, 3)รร.อุดมศึกษารังสิต, 4)รร.บริบูรณ์ศิลปรังสิต, 5)รร.สารสาสน์วิเทศน์รังสิต ใช้กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย รร.เอกชน จ.ปทุมธานี จำนวน 221 คน จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยสูตรความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของ Taro Yamane (1973) ซึ่งกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95% และให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ มี

ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ, ตอนที่2 แบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ 3 ด้าน: กลวิธีการการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป, กลวิธีการการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาอังกฤษ, กลวิธีการการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, และตอนที่3 ข้อเสนอแนะกลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีของ Likert การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ และการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างและหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของคำถามแต่ละข้อโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามปฏิบัติการ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.60-1.00 ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการทางสถิติวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูป หาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนม.ปลาย รร.เอกชน จ.ปทุมธานี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวนมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่อยู่อายุระหว่าง 15-16 ปี ที่เรียน ม.4-6 สายศิลป์-ภาษาและศิลป์-คำนวณ ส่วนสายวิทย์-คณิตมีจำนวนไม่มาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุ ระดับชั้นเรียน และแผนการเรียนสายสามัญ ที่ต่างกันไม่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน ในขณะที่ เพศ ที่แตกต่างกันมีผลการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

อภิปรายผล

จากการวิจัย พบว่า

1. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป พบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีนี้อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ สุวิมล บุญมา (2551) วิจัยเรื่องกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 รร.อุบลวิทยาคม ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการเรียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษทั่วไป ที่นักเรียนปฏิบัติมากที่สุด คือ ถามคนอื่น กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนปฏิบัติน้อยที่สุด คือ การสร้างคำใหม่ขึ้นเอง

2. กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีนี้อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ OK-Seon n.d. (2007) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ภาษาอังกฤษของผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนชาวเกาหลีใต้ผู้เรียนมีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่โดยการอ่านทบทวนซ้ำๆ, ผู้เรียนเรียนคำศัพท์ใหม่จากผู้สอนอย่างเดียว, มีการใช้พจนานุกรมในการค้นหาคำศัพท์ใหม่บ่อยที่สุด, และมีการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่โดยไม่มีการนำเอาไปใช้ได้เลย

3) กลวิธีการจดจำคำศัพท์ พบว่า ผู้เรียนใช้กลวิธีนี้อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ สุมล จักรแก้ว (2536) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิธีการสอนคำศัพท์ของครูกับกลยุทธ์การจำคำศัพท์ของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รร.บางน้ำเปรี้ยววิทยา อ.บางน้ำเปรี้ยว จ.ฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนใช้กลยุทธ์ในการจำคำศัพท์คือ การเชื่อมโยง การผูกคำให้เป็นเสียงคล้องจองกัน การแตกลูกคำที่สัมพันธ์กันทางความหมาย การนำคำมาสร้างปริบทใหม่ที่มีความหมาย การสร้างจินตภาพให้กับคำศัพท์ใหม่ การใช้กิริยาท่าทางควบคู่กับความหมายของคำที่เรียน การทบทวนคำศัพท์บ่อยๆ และนำคำมาเล่นเป็นเกมส์ จึงจะจดจำคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรสอนคำศัพท์ผ่านสื่อคอมพิวเตอร์ จัดหาบทเรียนคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปที่มีเสียงและภาพเคลื่อนไหว

แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักและเรียนรู้ แบบฝึกออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต

2. ควรฝึกการใช้พจนานุกรมระหว่างการอ่าน พจนานุกรมที่ดีจะมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในเรื่อง การออกเสียง การลงพยางค์หนักเบา การให้คำเหมือนและคำตรงข้าม การให้ความหมาย การให้ตัวอย่างประกอบ โดยเฉพาะพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-อังกฤษ ฝึกใช้ทีละน้อยเพื่อให้เคยชิน

3. ควรฝึกให้ผู้เรียนทำงานซ้ำๆ เช่น ฝึกการพูดตามบ่อๆ โดยใช้เทคนิคการกระตุ้นการพูดในชั้น รายการกลุ่ม คู่เดียว, ฝึกการฟังเทปจากฝรั่ง โดยมีภาพและของจริงประกอบ หรือแสดงท่าทางประกอบคำศัพท์, ฝึกการอ่านซ้ำๆ ในการอ่านคำ การออกเสียง การสะกดคำ โดยมีภาพ/ของจริง บัตรคำ, ฝึกการเขียนควบคู่กับการออกเสียง ทอดแทรกคำศัพท์คือ เสียงและอักษรแทนสิ่งหนึ่ง และสิ่งนั้นต้องอยู่ในประโยค หรือนำไปใช้ประโยชน์ โดยฝึกพูดฝึกเขียนควบคู่กันไป

4. ควรฝึกให้ผู้เรียนสะกดคำศัพท์ โดยแบ่งคำศัพท์ออกเป็นสั้นๆ หากคำนั้นเกิน 2 พยางค์, ใช้วิธีแยกองค์ประกอบของคำ เช่น รากศัพท์, prefix หรือ suffix, การวิเคราะห์คำ, การจัดประเภทของกลุ่มคำ

5. ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เรียนมาไปใช้ในสถานการณ์จริงมากยิ่งขึ้น เช่น จัดโครงการฝึกการพูดภาษาอังกฤษนอกสถานที่, จัดกิจกรรมฝึกภาษาอังกฤษนอกสถานที่อย่างสม่ำเสมอ

6. ควรจัดกิจกรรมที่ดึงดูด กระตุ้นความสนใจแก่ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ จดจำคำศัพท์ได้ง่าย โดยสอดแทรกหลักไวยากรณ์ไปด้วย โดยอาจใช้เทคนิคการสอนแบบกระตุ้น การให้มีส่วนร่วม รวมทั้ง ส่งเสริมให้นักเรียนอ่อนได้มีบทบาท และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในรายวิชาภาษาอังกฤษทั่วไปกับนักศึกษาสาขาวิชาอื่น
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความต้องการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาใน 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
3. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยวิธีการเรียนรู้ด้วยตัวเอง วิธีการเรียนรู้แบบกลุ่ม,
4. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมเสริมนอกตำราเรียน

เอกสารอ้างอิง

บุญยาพร สุวันโน (2550).การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแจ่มวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปางเขต 3.

สุวิมล บุญมา (2551).การศึกษากลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอุบลวิทยาคม วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี